

DELO

glasilo KPI za slovensko narodno manjšino

Leto XXV. - Štev. 6 (808)

T R S T - 6. aprila 1973

50 lir

Napredovanje KPI =

- ◆ odgovor na enotne zahteve delavcev,
- ◆ nov odnos med demokratičnimi silami,
- ◆ temeljita prenovitev dežele,
- ◆ demokratični preokret v državi.

Pomen in naloge deželne konference KPI

«Večja moč KPI za temeljito prenovitev dežele Furlanije-Juljske krajine in za demokratični preokret v državi!» To je geslo 5. deželne partijske konference, ki se je začela danes in se bo zaključila v nedeljo v tržaškem Avditoriju. V tem geslu je sinteza vsebine pomembne skupščine, katere se udeležuje okrog 500 voditeljev in aktivistov komunistične partije iz vse Furlanije-Juljske krajine, ki so bili izvoljeni na 442 sekcijskih kongresih in ki zastopajo okrog 22.000 komunistov.

Na 5. deželno konferenco KPI so povabljeni tudi delegacije Delavske socialistične partije Madžarske, Zveze komunistov Slovenije, Zveze komunistov Hrvaške in Komunistične partije Avstrije (Koroške). Vodstvo Komunistične partije Italije zastopa član njenega osrednjega vodstva, tovariš Giancarlo Pajetta, ki bo govoril na zaključku konference v nedeljo dopoldne.

Že ti podatki potrjujejo, da je 5. deželna konferenca KPI pomemben politični dogodek ne le za komuniste temveč tudi za druge demokratične politične sile.

Zanimanje za 5. deželno konferenco KPI je veliko. Menimo, da presega meje Furlanije-Juljske krajine tako zaradi časa, v katerem se vrši, kot zaradi političnega položaja v Italiji in v svetu. Italijanski politični položaj označuje huda kriza, v kateri se je znašel desničarski center, značilnost mednarodnega položaja pa je v tem, da so se po zmagi junaškega vietnamskega ljudstva mnoge stvari spremenile

in se stvarno, čeprav počasi in s težavami, začel proces pomiritve.

5. deželna konferenca KPI Furlanije-Juljske krajine se, končno, vrši v obdobju, ko se zaključuje drugi mandat deželnega sveta in torej tudi mandat neuspelega deželnega levega centra.

Neuspeh politike deželnega levega centra potrjuje obstoječi položaj tako na ekonomskem kot na socialnem področju; potrjujejo ga: zaposlitvena raven, ekonomska emigracija, beg s kmetijskih in gorskih področij, nazadovanje Trsta.

Če k vsemu temu dodamo še probleme avtonomije in demokracije — začeni pri problemih slovenske narodnostne skupnosti v deželi, ki so še vedno nerešeni — pridemo do še jasnejšega zaključka, da je deželni levi center propadel.

Tak je torej okvir, v katerem se vrši konferenca komunistov iz Furlanije-Juljske krajine. Toda tu ne gre le za vprašanja, ki smo jih že no omenili. Gre še za nekaj drugega. Deželna konferenca KPI more dati svoj doprinos, svoj delež akcij

(Nadaljevanje na 8. strani)

Komunisti zahtevajo izredne ukrepe v korist Trsta

Skupina komunističnih poslancev je predložila vladi poslansko vprašanje o perečih problemih tržaškega gospodarstva. Parlamentarci poudarjajo, da so bili dosedanjí ukrepi na področju ladjedelništva zgrešeni in torej škodljivi za interese Trsta; da je neopravičljivo zavlačevanje izpolnitve zagotovila, ki jih je svojčas dala vlada; da so posledice zapetja Sueškega prekopa močno občutene tudi v Trstu; da je vlada premalo storila pri SET, da bi zaščitila interese Trsta in vse dežele; ter zahtevajo: 1. naročila za Tržaški arsenal-San Marco, jamstvo za zapolitev delavcev in mladine, sprejem investicijskega načrta za potenciranje in posodobljenje ladjedelnice; 2. nakazila sredstev za dograditev suhega doka; 3. začetek gradnje degasifikacijske postaje; 4. dokončno ureditev VII. pomola; 5. sprejem izrednega načrta za posodobljenje pristaniških naprav ter revizijo zakona o Tržaški pristaniški ustanovi; 6. revizijo določil rimske pogodbe o Skupnem evropskem tržišču, ki je oško-

dovala interese Trsta in favorizirala Hamburg in Bremen; 7. zgotovilo, da ne bo izdano nobeno dovoljenje za gradnjo novih naftovodov ali razširjenje sedanjih; 8. ustanovitev večjega industrijskega podjetja, kot je bilo obljubljeno v načrtu CIPE leta 1969; 9. izpopolnitev infrastrukture, ki so vezane na mesto in pristanišče; 10. postopno zmanjšanje vojaških služnosti; 11. razširitev načrtov družb preminentnega vsedržavnega interesa.

Poslansko vprašanje so podpisali in predložili poslanci: Škerk, Natta, D'Alema, Lizzero, Menichino, Malagugini, Busteto, Ceravolo, D'Alessio, Ballarin, Raichic, Brini, Scutari in Bortot. Vsi podpisniki so bili v parlamentarni delegaciji KPI, ki je pred kratkim obiskala Trst in deželo.

(Ker smo besedilo poslanskega vprašanja prejeli, ko je bil list že urejen, smo bili prisiljeni objaviti ga v izvlečku, komentar o novi delovni pogodbi kovinarjev pa skrajšati in prenesti na zadnjo stran. UREDNIŠTVO).

Komentar o zadnjem kongresu tržaških demokristjanov

KD za Slovence: glavni nasprotnik

Pred dvema tednoma se je v hotelirski šoli pri Sesljanu zaključil redni pokrajinski kongres tržaške Krščanske demokracije. O tem dogodku, ki ga je vsekakor vredno oceniti in podrobno analizirati, saj nam prikazuje razmerje sil in idejni razplet v stranki relativne večine, se je razpisalo časopisje. Zato ne bomo ponavljali tega, kar je bilo že napisanega. Glede splošne ocene bi se lahko sklicevali na komentar pokrajinskega tajnika KPI tov. Giorgia Rossettija v partijskem glasilu «l'Unità», ko je ugotovil, da je v tržaški KD šlo za notranji obračun z desnico, kar se mora nujno odražati tudi na odnosu z najmočnejšo ljudsko silo, se pravi komunisti. V to smer pa ne gredo programi tržaške KD.

Skratka: podrti so mostovi na desno, toda Coloni in morotejsko vodstvo ne razumeta (ali nočeta razumeti), da vodi vsak naprednejši preokret, če je že tak, k nujni konstruktivni konfrontaciji z zahtevami najnaprednejših sil v družbi, s komunisti, z delavstvom, s Slovenci.

Prav glede Slovencev pa smo pri demokristjanih priča, koliko vode bo moralo še preteči pod mostovi, preden se bo tudi v demokrščanski sredini udomačilo spoznanje, da ni demokracije brez rešitve odprtih vprašanj slovenske manjšine. Sami večkrat priznavajo, da je vzdušje (pri tem seveda merijo temperaturo predvsem svojih volilni bazi) tolikanj dozorelo, da je mogoče rešiti tudi najbolj pekoča vprašanja, celo tista, ki imajo izrazito mednarodno obeležje. Istočasno pa tega dozorevanja niso hoteli spoznati, ko gre za potrebo, da se odprta vprašanja Slovencev rešijo takoj in enkrat za vselej. Ali, če že hočemo, da se takoj postavi vsaj načelni okvir, iz katerega naj kot povsem razumljiva posledica iztekajo stvarne rešitve za Slovence, s Slovenci.

V svojem poročilu je pokrajinski tajnik Krščanske demokracije glede Slovencev začrtal dovolj jasne smernice, ki jih slovenski komunisti moramo analizirati in nanje opozoriti slovensko javnost. To pa so trditve, da je treba vso slovensko nacionalno pro-

blematiko reševati «postopno», da bo glede položaja Beneških Slovencev ukrepalo deželno tajništvo KD skupaj z videmskim pokrajinskim tajništvom in, končno (Coloni je na to le namignil, izraziteje pa gre za predlog pokrajinskega predsednika Micheleja Zanettija), da bi bilo treba najti skupen jezik, celo volilni sporazum, s Slovensko skupnostjo.

Postopnost. Ni treba še posebej ponavljati, da Slovenci zahtevamo takojšnjo in globalno rešitev naših vprašanj, ali vsaj takojšnji okvirni zakon, ki naj utre pot ostalim rešitvam, na vseh ravneh. KD postavlja naše zahteve na glavo in, seveda, prezira spoznanje, da je položaj že zdavnaj dozorel in da je rešitev naših nacionalnih vprašanj samo stvar politične volje in širše demokracije.

Colonijeva «postopnost» pa pomeni, da se bi morali Slovenci boriti za vsako stopnico na poti do enakopravnosti, se vsakokrat dolgo pogajati za kompromisno rešitev, skratka vsakokrat nekaj tudi odstopiti. To vodi v zaporedje polovičnih rešitev, in še to zgolj na jezikovno-kulturni ravni (za družbenogospodarsko soodločanje KD noče slišati), kar pomeni, da bi se Slovenci na tej dolgi poti izčrpali, ko vsak dan, ki mine, nekaj nepreklicno izgubimo.

Beneška Slovenija. Morda je, kot nekateri trdijo, to korak naprej. A samo v izjavah. Beneški Slovenci so se že sami dovolj izrazito izkazali, preko svojih domačih, kulturnih in izseljenskih organizacij, da bi jih lahko kdorkoli enostavno zatajil. Zato je KD morala ubrati drugo pot. Beneške Slovence s predlagano formulo skuša obravnavati kot svoj interni problem, pri tem pa se seveda oslanja na dejstvo, da je med njimi prevladujoča stranka. Predvsem jih hočejo demokristjani obravnavati ločeno od ostalih Slovencev, kot lastno kolonijo, v kateri lahko — v skrajnem primeru — dopustijo zaščito neke «folklorne» skupine. O tem zgovorno pričajo govornice, po katerih naj bi utegnili vpeljati v šole učenje dialektalnega izrazoslovja beneških vasi. Vsak ukrep, ki bi šel v tej smeri, bi dejansko še poglobil pre-

pad med stvarnostjo Slovencev na Tržaškem in Goriškem ter položajem Beneških Slovencev. Naša manjšina se, končno, oblikuje kot enotna tvorba v okviru enotne dežele Furlanije - Julijske krajine in nikakor ne smemo dopustiti, da bi na daljši rok ohranili in utrdili razdelitev na tri, ali na dve kategoriji. Osamljevanje Beneških Slovencev od ostale manjšine je politični zločin, ki ga demokristjanom ne smemo dopustiti.

Sporazum s «Slovensko skupnostjo». Nobenega dvoma ni, da skuša KD vsrkati slovensko katoliško gibanje in si ga podrediti. Načelno bi v tem ne videli nič slabega, če bi KD ne ponujala tega sporazuma na «najnižji ravni», ob sprejemanju pomanjkljivega programa, v katerem ni sence o življenjskih interesih Slovencev, če izvezemo nesprejemljive teze o «postopnem» reševanju.

Tako pa se taktika KD izkazuje za to, kar dejansko je: poskus, da bi poprejšnjo hegemonijo (preverili so jo ob parlamentarnih volitvah, v zanje najslabših okoliščinah) utrdili in izpopolnili. Gre pa tudi za nekaj več. KD skuša z volilnim sporazumom s «Slovensko skupnostjo» razbiti tisto enotnost Slovencev, ki se je odražala in še danes temelji na soglasno podpisani spomenici predsedniku Colombu. Ta spomenica pa zahteva takojšnjo odobritev zakonov, ki naj slovenski manjšini zagotovijo nemoten narodnostni razvoj!

S tem skuša KD spremeniti «upravni kolaboracionizem» v «političnega», ko bi SSL podpirala (in sodelovala) pri uresničevanju t. im. postopne rešitve manjšinskega vprašanja.

Končno bi tak sporazum s «Slovensko skupnostjo» nudil KD možnost, da se vključi v notranjo dialektiko manjšine kot sila, ki jo vsaj delno predstavlja s svojimi slovenskimi predstavniki. Objektivno bi KD zavirala boj Slovencev za enakopravnost, v katerem ostaja — kljub vsemu — v svojstvu glavnega nasprotnika, skratka sila, ki nosi vso odgovornost za naš položaj.

Prepričani smo, da bi politični sporazum na tako dvoumni osnovi morala zavriniti predvsem katoliška levica. Pri tem mislimo na levico v KD prav toliko, kolikor na tiste napredne sile v slovenskem katoliškem taboru, ki so spoznale, da sta njihova borbenost in moč odvisna od vezi z ostalimi naprednimi silami, s komunisti, laiki in katoličani, kar gre objektivno - proti KD.

Kraški rezervati so trenutno «zamrznjeni»

Naloga nas vseh je, da izdelamo svoje samostojne predloge

Dr. Jan Godnič

Deželni zakonski osnutek «za zaščito Krasa» je šel v «hladilnik» na pobudo same Krščanske demokracije potem ko je uvidela, da ga ne bo mogoče predstaviti v deželni svet in ga izglasovati pred koncem druge deželne zakonodajne dobe, ki se zaključi prihodnjega 19 aprila.

To pot ji namreč ni uspelo to, kar ji je uspelo z zakonom o gorskih skupnostih, ko je izključno z močjo števila svojih svetovalcev prisilila tudi svoje zaveznike v deželni koaliciji (pri tem so izvzeti socialdemokratski predstavniki, ki hočejo biti, kot je njih navada, bolj papeški kot sam papež), da izglasujejo njen zakon, ki je rezultat njenega konservativnega in utesnjujočega načina tolmačenja sicer naprednega in reformatorskega državnega zakona št. 1102. Na tej svoji avtoritarni poti se ni ozirala na globoko nezadovoljstvo in ostra nasprotovanja zainteresiranega prebivalstva gorskih predelov, ki sta našli ugledne glasnike v vrstah skoro vseh političnih sil, všteti samo furlansko KD. To ji je uspelo v prvi vrsti sklicujoč se na nekakšno *raison d'Etat* pred bližnjimi deželnimi volitvami, čemur se niso znali primerno zoperstaviti niti sami socialisti, ki so na ta način ponovno klonili politič-

ni in številčni prepotenci deželne stranke relativne večine.

Rezultat vsega tega je povsem okrnjena in utesnjena samouprava gorskih predelov, med njimi tudi bodoče Kraške skupnosti, ki nas še posebej zanima. Kar pa je še najbolj resno in zaskrbljujoče je ponovno izpričano stališče, da dežela Furlanija-Juljska krajina ni pristojna za izdajanje nikakršnih zakonskih predpisov o zaščiti slovenske narodnostne skupnosti, ki živi v njenih mejah, čeprav vsi priznavajo, da uživa naša dežela posebni status v okviru italijanske republike ravno zaradi prisotnosti naše narodne manjšine. V podporo te teze je prav prišla znana rzsodba ustavnega sodišča, ki priznava izključno državni oblasti pravico izdajanja za-

konskih predpisov v «zaščito jezikovnih manjšin», kar je v resnici samo iz političnih razlogov narekovano restriktivno tolmačenje sicer svečano proglašanih in široko demokratično napisanih načel v ustavni listini republike, rojene iz odporškega gibanja in temelječe na delu. Tako smo bili Slovenci dvakrat izigrani: kot pripadniki prebivalstva živečega v goratih predelih in kot naroda manjšina, ki se ji ponovno odrekajo najosnovnejše narodnostne in jezikovne pravice, čeprav smo vsaj v Kraški skupnosti v pretežni večini.

Podobne namene je Krščanska demokracija, posebno tržaška, imela s kraškimi rezervati. Sklicujoč se na nujnost, da «se mora Kras zaščiti»

(Nadaljevanje na 4. strani)

Na pobudo občinske uprave

Zborovanje v Zgoniku

Občinska uprava v Zgoniku je preteklo soboto priredila zborovanje, na katerem so razpravljali o vprašanjih, ki so v zvezi s kraškimi rezervati.

Po uvodnih besedah župana Jožeta Guština je o problemih Krasa obširno govoril deželni svetovalec dr. Jan Godnič.

V razpravi so sodelovali: pokrajinski odbornik Lucijan Volk (PSI), načelnik komunistične skupine v deželni svetu Antonio Moschioni, dr. Vladimir

Vremec (SS), repentabski občinski svetovalec Egidij Bais (KPI), nabrežinski občinski svetovalec Srečko Colja (PSI), nabrežinski občinski svetovalec Alojz Markovic-Zvonko (KPI), predsednik zadruge «Naš Kras» Egon Kravs, poslanec Albin Škerk, in znani ricmanjski čebelar Zuljan. S tega pomembnega zborovanja je izšla zahteva po izdelavi novega predloga deželnega zakona o kraških rezervatih, takega predloga, ki bo upošteval pravice kraških domačinov.

Kraški rezervati

(Nadljevjanje s 3. strani)

titi» preden bi bilo prepozno (pri tem je pozabila, da sta nekoristno pretekli skoro dve leti od izglasovanja zakona Belci, ne da bi se bila deželna vladna večina zganila in pripravila kakršenkoli zakonski osnutek ter se pri tem vsaj simbolično posvetovala z zainteresiranimi ljudmi in njihovimi demokratičnimi predstavništvi) je hotela pripraviti svojim podpornikom prijetno volilno presenečenje ter vsaj delno skušati dokazati, da ona sama nima nobenih odgovornosti, če se danes vprašanje zaščite kraškega naravnega okolja postavlja tako resno in aktualno kot širši problem nas vseh in ne samo maloštevilnih ljubiteljev narave in naravoslovnih strokovnjakov. Kot da ni ona kriva, skupno s tistimi, ki jo politično pokrivajo, za globoko krizo v kmetijstvu na Krasu, za pravcati izgon kraškega človeka s svoje zemlje, ki predstavlja osnovni razlog za propadanje naravnega raznotežja, za zgrešene izbire v gospodarskem razvoju vsega področja, ki ima težišče v mestu Trst, ki naj bi postalo (in že postaja) petrolejsko pristanišče z neštevilnimi naftnimi in plinskimi cevmi v drobovju Krasa in službi evropskega velekapitala, kot da ona nima nič pri tem, če je kraško področje postala pravcata džungla gradbene špekulacije, kjer zelene površine pokrivata asfalt in cement, in kjer se iz «obrambnih namenov» bohotijo razna vojaška vežbališča in steze za težke vojaške goseničarje, ki brezobzirno gospodarijo tudi v že z zakonom Belci začrtanih naravnih rezervatih itd. itd.

Toda kraški človek je vstal v obrambo svoje zemlje in jasno izpričal, da brez njegovega privoljenja ne bo šlo, da je vsakršna zaščita Krasa nemogoča brez soglasja prizadetega prebivalstva.

Rezervati so torej trenutno «zamrznjeni». Zato je naloga nas vseh, da v času, ki nam preostaja izdelamo svoje samostojne predloge, tudi za drugačen ustroj gorske skupnosti v sodelovanju z vsemi demokratičnimi silami ter v nujni zgodovinski povezavi z vsemi ljudskimi in naprednimi silami italijanskih delovnih ljudi, kot alternativo vladnemu predlogu, da dosežemo ne le pravilno zaščito naravnih značilnosti in lepote našega Krasa, temveč v istem okviru tudi zagotovitev vseh pogojev za resnično svobodo in demokratični razvoj našega človeka.

JAN GODNIČ

Slovensko amatersko gledališče uspešno razvija svojo dejavnost

Slovensko amatersko gledališče v Trstu se uveljavlja. Ustanovljeno je bilo predlanskim, že takoj pa se je afirmiralo kot obetavno stežišče ljubiteljskih gledaliških prizadevanj med zamejskimi Slovenci. V lanski sezoni je mladi gledališki ansambel uprizoril dvoje del: komedijo Barrasha in Moora «Cvetje hvaležno odklanjamo» ter znamenito delo Cirila Kosmača «Balada o trobenti in oblaku» v komorni postavitvi. Z obema deloma so nastopili domala po vseh večjih odrih tržaške pokrajine, v začetku letošnje sezone pa so organizirali prvo gostovanje po sežanski občini. Prav tako so se z izjemnim uspehom uveljavili na lanskem XV. srečanju amaterskih gledališč v Velenju, letos pa... No, da bi kaj več izvedeli o letošnji sezoni gledališča, smo se obrnili na tajnika Slovenskega amaterskega gledališča Sergeja Verča, da bi nam odgovoril na nekatera vprašanja:

— *Druga gledališka sezona vašega gledališča se počasi bliža h koncu. Bi nam lahko podali približen obračun vašega letošnjega delovanja?*

— Ko pregledujem dosežke letošnje sezone, ki je sicer še v polnem teku, vendar pa se hkrati že bliža h koncu, z veseljem ugotavljam, da s primerno vodeno repentoarno politiko, s stremljenjem pa tudi uveljavljanjem novih kvalitet in ne nazadnje s pridobivanjem vse večjega števila obiskovalcev, ki s simpatijo spremljajo naše gledališče, postajamo vse bolj in bolj pomemben kulturni činitelj v življenju naše narodne skupnosti.

— *Kakšen je bil vaš letošnji repertoar?*

— Kot prvo premiero v letošnji sezoni smo uprizorili farso slovenskega dramatika Jožeta Javorškega «Povečevalno steklo», ki smo jo doslej uprizorili sedemkrat. Vendar je s tem delom predvidenih v tej sezoni vsaj še pet predstav. V začetku sezone pa smo imeli v sežanski občini tri predstave komedije «Cvetje hvaležno odklanjamo», doma pa smo še ponovili «Kosmačevo «Balado». Ker sem že pri številkah, naj povem še to, da si je v letošnji sezoni ogledalo naše celovečerne predstave 1339 obiskovalcev. Če tej številki dodam še štiri predstave večera umetniške besede «Pesem, ljubezen in smrt» — to je večer, ki ga je pesnik Marko Kravos pripravil na podlagi Prešernovih nemških pesmi in pisem za osrednjo Prešernovo proslavo v Kulturnem domu — ter nekaj

priložnostnih večerov, potem smo do sedaj imeli skupno 2493 obiskovalce, kar je spriči datuma ustanovitve našega gledališča in pa pogojev, v katerih delujemo, kar lepa številka.

— *Vemo, da pripravljate novo premiero.*

— Da. Prihodnji petek bomo v Slovenskem dijalektalnem domu v Trstu imeli našo drugo premiero v letošnji sezoni. To je delo nemškega dramatika Arkadyja Leokuma «Sovražnika?», v katerem nastopata le dva igralca. Delo je dramaturško predelal in režiral režiser Adrijan Rustja. To sodelovanje se nam zdi izredno pomembno, saj je prav in potrebno, da pride na kakovostni ravni do čim tesnejših stikov med profesionalnimi in ljubiteljskimi gledališčniki. Naj povem še to, da bo jezikovno vodstvo vseh naših predstav odslej opravljala članica SSG Mira Sardočeva, za kar ji gledališče veliko dolguje, saj je v sorazmerno kratkem času napravila, naj se tako izrazim, prave čudeže.

— *Kaj nam lahko še poteste za sklep tega kratkega pomenka?*

— Trenutno smo na gostovanju po Slovenski Istri s predstavo «Povečevalno steklo». Doslej smo odigrali po eno predstavo na Škofijah in v Slovenskem Gračišču, kjer smo doživeli naravnost ganljiv sprejem, v soboto in nedeljo pa igramo v Dekanih in v Šmarjah. Komaj dan po premieri «Sovražnikov» pa čaka ansambel nov napor: v nedeljo, 15. aprila ob 19.30 bomo namreč, nastopili z Javorškovo farso v Mestnem gledališču ljubljanskem. Na to predstavo, ki bo hkrati pomenila prvo gostovanje nasploh kakakega zamejskega ljubiteljskega gledališča v slovenski prestolnici, se pripravljamo z vso resnostjo in zavzetostjo.

CESTITKE

Organizacijski tajnik tržaške federacije KPI, tov. Lino Crevatin je pred kratkim slavil svojo petdesetletnico. Ob tem pomembnem življenjskem prazniku mu tudi «DELO» iskreno čestita.

PRIREDITEV V BAZOVICI

Amaterski oder Prosek-Kontovel bo v nedeljo, 8. t.m. ob 17. uri gostoval v Bazovici. Predstavil bo Nušičevo veseligrro «Emancipirane žene».

PRISPEVKI

Za tiskovni sklad DELA sta prispevala: Srečko Grgič, Trst, 1.000 lir in Abram Mirko, Nabežina, 1.000 lir. Iskrena hvala!

«Primorska poje '73»

Zasluzeno priznanje pevcem in njihovim učiteljem

«PRIMORSKA POJE '73» je za nami. Po uspehih revijah v Idriji, Sežani, Gorici in Ajdovščini je dosegla svoj višek v Kulturnem domu v Trstu.

Lahko rečemo, da smo zadovoljni; da so požrtvovalni pevci in njihovi učitelji upravičeno ponosni na dosežene uspehe, na omembe vreden vzpon, ki smo ga zapazili pri številnih zborih. Lahko rečemo, da velikopotezna kulturna manifestacija dosega svoj namen, cilj, ki je bil postavljen pred dobrimi štirimi leti.

Nekoliko manj kot s petjem smo zadovoljni z organizacijo samo, vendar moramo pri tem upoštevati, da številnih nalog, ki jih postavlja tako velika prireditev, ni bilo mogoče v celoti zadovoljivo rešiti.

Kot prejšnja leta je tudi letos celoten potek prireditev pazljivo spremljala skupina glasbenih pedagogov. Deloma je svojo nalogo že izpolnila in pričakujemo, da bo v kratkem izdelana dokončna ocena. Zborom bi svetovali, da ocene pazljivo proučijo in da se skušajo ravnati po nasvetih glasbenih pedagogov. Kritika, četudi ostra, je dobrohotna!

Nekaj predlogov za prihodnje revije:

1. Organizatorja — zamejska Slovenska prosvetna zveza in Združene pevskih zborov Primorske — naj bi prihodnje leto skušala prirediti vsaj še eno revijo, morda celo dve. Na vsaki reviji naj bi nastopilo 9 ali 10 zborov.

2. Zbore bi treba povabiti, naj naštudirajo več sodobnih pesmi; pri izbiri naj upoštevajo dejansko sposobnost zbora samega. Pesem borbe in dela bi morala priti bolj do izraza (kar se letos, žal, ni zgodilo!).

3. V Trstu in Gorici se mora revija vsako leto ponoviti, morda bi kazalo, da bi nekje na Tržaškem priredili še eno revijo, ne bi pa smelo ostati izven obalno podro-

čje Slovenske Istre. Vse prireditve bi morale biti v večjih dvoranah (kjer ni koncertnih dvoran se lahko vršijo v telovadnicah). Naš zamejski in primorski človek je navezan na zborovsko pesem zato mu je treba omogočiti, da se koncertov udeleži.

«Primorska poje '73» ni bila enkratno doživetje. Radio Koper in Radio Trst A sta posnela celoten spored. Zato bodo ljubitelji zborovske pesmi mnogokrat podoživljali to, kar so doživeli tisti, ki so bili na koncertih.

Številnim zborom, ki so se odlično izkazali, iskreno čestitamo. Želimo jim mnogo nadaljnjih uspehov!

M. K.

Srečanje v Tamesesu

Stalno slovensko gledališče iz Trsta in pevski zbor Rečan iz Ljese (Slovenska Benečija) sta pretekli teden gostovala v Tamesesu v Belgiji, kjer je zaposlenih mnogo izseljencev iz Slovenske Benečije.

Društvo emigrantov iz Slovenske Benečije je odprlo v Tamesesu svojo sekcijo.

Srečanja z beneškimi izseljenci so se udeležili tudi nekateri predstavniki političnih strank in slovenskih kulturnih organizacij iz naše dežele. Tukajšnje deželno oblast sta na srečanju zastopala deželna svetovalec Dušan Lovriha in dr. Drago Štoka.

SSG je nastopilo z znano veseligrjo «Moč uniforme», zbor iz Ljese pa je izvajal vrsto domačih pesmi, med katerimi je bila tudi Vrabčeva «Pod Matajurjem nebo se jasni».

Kulturno sodelovanje

Akademski pevski zbor Vinko Vodopivec gost študentov tržaške univerze

Kulturno društvo študentov na tržaški univerzi - ARCI - je priredilo v prostorih univerzitetnega študentskega doma večer slovenske zborovske pesmi. V gosteh je bil Primorski akademski pevski zbor Vinko Vodopivec iz Ljubljane.

Prireditve, ki je povsem uspela, je bila iz več razlogov zelo pomembna. Navezani so kulturni stiki med študenti tržaške in ljubljanske univerze.

Zbor Vinko Vodopivec, ki ga vodi prof. Brane Demšar, je izredno navdušil množico študentov.

Predstavniki tržaških študentov so goste izredno prijazno sprejeli najprej v svojih klubskih prostorih, po koncertu pa so jim priredili večerjo v slovenskem dijaškem domu. (Na gornji sliki: zbor Vinko Vodopivec med koncertom v študentskem domu tržaške univerze).

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE
V TRSTU KULTURNI DOM

Ted Whitehead
ALPHA BETA

V nedeljo, 8. aprila ob 16. uri za
abonma red F - okoliški.

Saša Škufca

JANKO IN METKA

otroška spevoigra v treh dejanjih
V ponedeljek, 9. aprila ob 15.30.

Občni zbor PD Tabor

Slovensko prosvetno društvo TABOR na Opčinah je imelo v sredo, 28. marca svoj redni letni občni zbor, o katerem objavljamo naslednji zapis:

Občni zbor vsakega prosvetnega društva je za delovne člane kritičen pregled opravljenega dela, je neposredno srečanje s članstvom, je priložnost za sprejem morebitnih konstruktivnih kritik in konkretnih vzpodbudnih predlogov za vedno boljše kulturno-prosvetno delovanje, ki ga ima društvo v nelahkih pogojih potrošniške družbe. Tako tudi za PD TABOR z Opčin, čigar vztrajno in resno delovanje spremljamo od njegove ustanovitve.

Ob poslušanju poročil predsednika Rudija Vremca, tajnika Viktorja Sosiča, blagajnika Draga Daneva, gospodarja Rinalda Vremca in odbornikov Lucije in Serafa Hrovatina, odgovorna za dramsko skupino oz. za pevski zbor, smo tudi letos spoznali, da vestno in požrtvovalno delo doseganega odbora in njegovih pomočnikov ni bilo zaman: povprečno več kot en nastop mesečno.

Letos sta se odlikovala predvsem pevski zbor — razveseljivo pomlajen — in mlajši igralski naraščaj. Z veseljem smo slišali, da so pristojne oblasti končno odobrile načrt za pozidavo Prosvetnega doma, in da bo v kratkem sklican ožji odbor, ki se bo bavil s tem delom, posebno z zbiranjem sredstev. Razen tega je odbor poskrbel za postavitev novega odra, za zgraditev slačilnic in higienskih naprav. Dela niso še končana, tako ni moglo hiti do sedaj vsakoletnega nastopa dramske skupine.

Zato se pa sedaj pripravljata dve skupini: »starejši« igralski in mladinska skupina. Obe bosta nastopili v okviru praznovanj 50-letnice ustanovitve Mladinskih društev.

Iz poročil je razvidno, da išče društvo vedno novih načinov dela, bodisi ko sodeluje z njemu sorodnimi društvi (npr. skupni nastopi s PD SLOVAN, stalna prisotnost pri Memorialu Mire Bandi), bodisi ko hoče posredovati vedno številnejši publiki snovanje mlajše pesniške generacije (npr. nastop pesnikov s Tržaškega, z Goriškega, iz Celovca in iz Slovenije na Prešernovi proslavi) ali s prirejanjem risarskih razstav in natečajev za izvirno dramsko delo.

In še nekaj: h kulturnemu delu, ki ga prosvetno društvo optavlja, spada neprestan posluš za kulturno-politična dejanja pa naj bo to skrb za usodo kraških rezervatov ali akcija za povrnitev izvirnih priimkov (za kar se bo

Koroška: poraz oportunitizma

Doslednost KP Avstrije poplačana z volilno okrepitevijo in pristopom slovenskih mladincev

Pred dvema tednoma so bile na Koroškem občinske volitve. Rezultat teh volitev je postal takoj predmet analize v slovenski javnosti, saj gre za prvo preverjanje razmerja sil in ugotavljanje političnih premikov po jesenskih šovinističnih izgredivih proti slovenski narodnosti v Avstriji.

Rezultat volitev je marsikoga razočaral. Socialistična stranka, ki je popreje imela večino v koroških občinah (saj je na vladi tudi v deželnem svetu in na Dunaju), je izgubila visok odstotek glasov. Okrepila se je desnica: ÖVP (demokristjani), FPÖ (liberalnacionalisti), nacisti. Vse tri stranke so vodile ostro volilno kampanjo proti dvojezičnim napisom na Koroškem, za ugotavljanje manjšine, za »svete meje«, velikonemštvo itd. V vzdušju pogroma in ob popustljivosti oblasti, so te stranke nadaljevale ustrahovalno kampanjo proti Slovincem. Med temi, ki so se dejansko branili, so se okrepile slovenske in krajevne volilne skupnosti, od vsedržavnih političnih strank pa KP Avstrije, ki tako že drugič potrjuje svojo nezadržno krepitev med Slovenci.

Vemo, da je KP Avstrije šibka stranka ki je prisiljena delati v izredno težkih in neugodnih pogojih. Je pa tudi res, da so ji Slovenci, predvsem mladina, poplačali za načelno stališče do nacionalnega vprašanja, saj je KP Avstrije stala na strani Slovincem vsakokrat, tudi tedaj, ko med njimi ni uživala nobene podpore. Zadnje čase so se pozicije KPA med slovensko mladino še bolj utrdile. Naj omenimo samo, da je vanjo vstopila najbolj radikalna mladinska skupina, ki se je zbirala okoli lista »Kladivo«. Pripravljeni smo, da bodo ti novi slovenski ovaryši dali elana partiji in nadaljevali svojim bojem, ki je žel neprikrito impatijo v vseh slojih slovenskega ljudstva onkraj Karavank.

Istega ne moremo zapisati za socia-

bodoči odbor zanimal) ali za pomoč vietnamskemu ljudstvu (celotni pri-spevek Prešernove proslave). Društvo aktivno sodeluje tako v lastnem delokrogu kot v širšem okviru SPZ v akcijah proti fašizmu.

S. H.

listično stranko, za SPÖ. Njeno oportunistično kolebanje, njena dvolična politika do Slovencev in do nemških nacionalistov je volilni zbor obsodil. Plačala je za svoje taktiziranje, za nedoslednost.

Saj bo vsakomur jasno, da je avstrijska socialistična (ali bolje: socialdemokratska) stranka sicer postavila dvojezične napise, je pa tudi dopustila, s svojo žandarmerijo, da so jih podivjane tolpe nacistov razbile in odstranile.

Res je, da je avstrijski kancler Kreisky prišel v Celovec in ostro obsodil nacistične pogrome, je pa tudi res, da ni ničesar ukrenil, da bi jih zatrl. Nasprotno, tvegala je internacionalni spor z Jugoslavijo in podpisnicami avstrijske državne pogodbe, ki jamči manjšinske pravice, a ni popustil. Ustanovil je komisijo, ki naj bi za nadalje odločala o vprašanju dvojezičnosti in vanjo vključil, poleg Slovencev še nacistične Heimattiensta. Jasno je, da Slovenci v to komisijo niso šli. SPÖ je odgovorna za politiko združevanja občin na Koroškem, katere glavni namen je bil prav ošibiti manjšino. SPÖ je tudi dopustila, da je slovenska manjšina postala drobiž, s katerim se je obmetavala z demokristjani in nacisti. Danes, po volitvah, s svojo dvoumno politiko nadaljuje: na eni strani trdi, da je žrtev prevelikega popuščanja do Slovencev, kar naj bi ji okrnilo nemško volilno osnovo, istočasno pa avstrijski socialistični voditelji že zagotavljajo, da je treba politiko do manjšine spremeniti... v slabše.

Od tod torej pojav krajevnih slovenskih volilnih skupnosti in porast glasov za KP Avstrije. Brez dvoma je na Koroškem bodočnost v veliki meri odvisna od notranjega razmerja sil v socialistični stranki, od tega, če bodo v družbi prevladoval napredne ali oportunistične sile. Upati je le, da bo poraz oportunistične politike avstrijskih socialistov to razčiščenje in razvoj v naprednem smislu samo pospešil. Koroškimi komunistom pa nalaga položaj pomembno in častno odgovornost: ostati na braniku internacionalizma, torej pravic zatirane manjšine. Da bo tako in da bodo koroški komunisti avstrijske in slovenske narodnosti to nalogo opravili, nimamo nobenega dvoma.

* * *

Preiskava o protizakonitem telefonskem prisluškovanju

Škandal se pošastno bohota

Bolj kot napreduje preiskava o protizakonitem telefonskem prisluškovanju bolj se škandal pošastno bohota. Že od vsega začetka je bilo očitno, da se za aretiranimi detektivi skriva močna organizacija, ki ima svoje priveske v državnem aparatu, nihče pa si verjetno ni pričakoval, tako razširjene vohunске mreže.

Že takoj po prvih rezultatih preiskave rimskega pretorja Infelisijsa se je marsikdo spomnil na podoben škandal obveščevalne službe SIFAR, ki je pod vodstvom generala De Lorenza zbirala podatke o vseh italijanskih političnih možeh. Takrat je bilo očitno, da je šlo za politično vohunjenje. Od prvega zmetka zbiranja podatkov o levičarskih predstavnikih se je mreža stalno širila dokler ni zajela praktično ves italijanski politični svet. In amen, vse se je končalo tukaj. Tokrat pa je položaj precej drugačen. Bolj kot preiskava napreduje, bolj je očitno, da je vsa zadeva zelo zapletena in da se interesi nekaterih določenih sil prepletajo z interesi drugih.

Ključne točke

Oglejmo si nekatere ključne točke vse zadeve. Družba Montedison na primer. Odkrili so, da je bila pod nadzorstvom vrsta telefonov najvišjih funkcionarjev družbe in med njimi tudi generalnega ravnatelja družbe Cefisa. Istočasno pa izvemo, da je imela družba na plačilnem seznamu v »črnih skladih» Toma Ponzija in Walterja Benefortija, dve od ključnih osebnosti afere. In to še ni vse. V ta okvir se vključuje tudi »gospod Pontedera» ali vsaj eden od »gospodov Pontedera» rimski odvetnik Marino Giorgio Fabbri. On naj bi vzdrževal stike po naročilu bivšega predsednika Montedison inž. Valeria z nekaterimi demokrščanskimi poslanci in senatorji, ki so nasprotovali Cefisovemu imenovanju za predsednika.

Po eni plati torej ima vsa zadeva značilnost gospodarskega in industrijskega vohunjenja, ki so ga vodili ljudje, ki nasprotujejo postopnemu podražavljanju italijanske industrije. Glavni cilj je bil izbojevati veliko zmago zasebne kemijske industrije na račun državne ustanove ENI, katere predsednik je bil nekaj časa sam Cefis.

Po drugi strani pa je tu še politični moment. Prisluškovalne centrale v kveturah, karabinjerskih vojašnicah in operativnih oddelkih finančnih stražnikov

ne služijo vedno, vsaj sodeč po pisanju vsedržavnih časopisov, le v zakonite namene. Na zatožni klopi so zlasti finančni stražniki, iz katerih naj bi minister Preti ustvaril neke vrste superpolicijo s svojim obveščevalnim oddelkom in zelo razširjeno mrežo tajnih obveščevalnih centrov. O teh je obširno poročal v svoji zadnji številki rimski tednik »Espresso». Očitno je, da si je korpus, ki je po zakonu zadolžen za preprečevanje tihopljenja cigaret, mamil in kapitalov, moral ustvariti organizacijo, ki bi bila kos tihotapskim tolpom. Te ne skoparijo s sredstvi za dosego svojih ciljev in potrebni so bili ustrezni ukrepi.

Resnici na ljubo je treba priznati, da so financarji dosegli nekaj vidnih rezultatov zlasti kar se tiče preprečevanja tihotapljenja tobaka. Skoraj ne mine dan, da bi ne tisk poročal o zaplembi tovornjakov, ladij ali hitrih motornih čolnov, ki tihotapijo tobak. Obveščevalna služba vsaj v tem pogledu deluje dobro (kar zadeva mamila in kapitale, pa obračun še zdaleč ni tako briljanten). Od kod pa informacije? Tednik »Espresso» poudarja, da je dober del tihotapskih ladij grških in zato je potrebno sodelovanje pristojnih atenskih organov. Na tem svetu pa ne da nihče nič brez plačila po starem rimskem načelu »du ut des». In kaj so hoteli v zameno grški agenti, kaj jih je zanimalo? Grški študentje v Italiji in krogi, v katerih delujejo in s katerimi sodelujejo. Isto se dogaja z ZDA. Washington ima po nekem tajnem sporazumu pravico za vpogled v računske knjige švicarskih bank, pri tem opravilu pa je kaj lahko, da funkcionarju pridejo v roke tekoči računi italijanskih kapitalistov. In tudi za te informacije je potrebno plačilo.

Smrad po petroleju

In še tretji moment, ki ima izrazito notranjepolitično, istočasno pa tudi zunanjepolitično značilnost. V uradu rimskega detektiva Fataleja so preiskovalci našli vrsto dokumentov, ki dokazujejo, da je detektiv vohunil za neko vzhodnosredozemsko silo (govori se o Grčiji) na škodo socialističnih držav. Fatale pa je komaj pravočasno skril dokumentacijo o vidnih predstavnikih KPI in PSI. V uradu nekega njegovega kolega so našli načrt francoskega lovca Mirage in načrte nekaterih francoskih izvidniških čolnov. Za

vso zadevo so se začeli zato zanimati tudi agenti obveščevalne SID. Vsa zadeva spominja, na dogodke izpred nekaj let, ko so izraelski agentje ukradli v Švici načrte za lovsko letalo Mirage in za nekatere ladje novega tipa. Kako je vse to povezano s preiskavo o telefonskem prisluškovanju? Nekaj se gotovo skriva za bregom, če so se rimski sodniki takoj po zasliševanju Fataleja in Morganteja odpeljali v Milan, da bi se »pogovorili» s Tomom Ponzijem.

Kdo je bil mandatar? Kdo je tako spretno vodil Ponzija, Benefortija, Mattiolija, Fabbrija in druge? Doslej ta imena še niso prišla na dan, čeprav marsikdo voha že smrad po petroleju. Kakorkoli že, je pa očitno vsem, da vsi ti vohuni niso delali v korist delavskemu razredu.

Jasno je pa tudi nekaj drugega. Preiskava se mora nadaljevati in ne sme nasesti na sipno birokracije in spora o pristojnosti. Prav zaradi nekaterih zelo delikatnih plati afere pa mora vso preiskavo voditi parlament, ki je edino pristojno suvereno telo, da ugotovi politične odgovornosti vohunov. Istočasno naj se nadaljuje tudi sodna preiskava, ki pa naj zadeva kršitve zakona.

Nujno je tudi, da se parlament loti preosnove zakona, ki uzakonjuje telefonsko prisluškovanje. Dosedanja določila ne zadostujejo več in omogočajo marsikatero zlorabo. Prav zato smo komunisti predložili parlamentu zadevni zakonski predlog, ki naj določi pristojnosti in kaznuje kršilce. Glavna točka zakona določa, da prisluškovanje odredi le sodnik z utemeljenim dekretom in mora sam poslušati telefonski pogovor. Te naloge ne sme naložiti nikomur, niti svojim policijskim sodelavcem. Istočasno pa mora sodnik v roku petih dni obvestiti tudi nadzorovano osebo, da se ta lahko ustrezno brani.

VOJMIR TAVČAR

SPOROČILO UREDNIŠTVA IN UPRAVE »DELA»

Nekateri naročniki se pritožujejo, da list neredno prejemajo, nekateri pa ga sploh ne prejemaajo.

Ta teden nam je poštna uprava vrnila nekaj izvodov lista. Na listih je zapisano, da je noslovljenec nepoznan (sconosciuto). In vendar gre za naše dolgoletne naročnike!

Ob tej priliki prosimo naročnike, naj nam vsako mcredbitno nerednost sproti sporočijo zato da bomo takoj nastopili na pristojnem mestu.

Velika zmaga kovinarjev: nova delovna pogodba

Po dolgotrajnem sindikalnem boju in po pet mesecev trajajočih pogajanjih je bil ta teden dosežen sporazum o osnutku nove delovne pogodbe kovinarskih delavcev, ki so zaposleni v privatnih podjetjih.

Te dni se vrste v podjetjih po vsej državi skupščine, na katerih delavci razpravljajo o določitih nove delovne pogodbe.

Čeprav se boj še ni končal, lahko rečemo, da sporazum o novi delovni pogodbi zares velika zmaga delavcev. Industrijski magnatje so morali popustiti in sprejeti zahteve sindikatov.

Vredno je poudariti, da je zmaga delavcev v prvi vrsti rezultat enotnosti, ki se čedalje bolj uveljavlja v delavskih množicah in torej rezultat enotnega nastopa sindikalnih organizacij.

Doseženi sporazum je torej pomembna pridobitev. Ima večjo vrednost kot sporazum, ki je bil sklenjen leta 1969 tudi zato, ker se je sedanji sindikalni boj razvijal v mnogo slabšem gospodarskem in socialnem položaju.

Nova delovna pogodba vsebuje važne normative člene in postavlja temelje za razvoj in razčiščenje vprašanj o preobrazbi delovnih odnosov, o politiki zaposlitve in o razčlenjenih pogajanjih. V bist-

vu je nova delovna pogodba, skoraj enaka pogodbi delavcev, ki so zaposleni v podjetjih z državno udeležbo. In prav v temu je velik uspeh, uspeh, ki presega politični pomen zmage leta 1969. Vedeti je namreč treba, da ni šlo le za dosego pravičnejše meze, ni šlo samo za 16.000 lir mesečnega poviška temveč za razmerje oblasti na delovnem mestu.

Ko je generalni tajnik KPI Berlinguer komentiral doseženi sporazum, je med drugim poudaril dejstvo, da je bila v dolgotrajnem boju potrjena razredna zrelost delavskih množic, da so bili zavrnjeni napadi reakcije na pravice delavskega razreda. Berlinguer je še poudaril, da so kovinarski delavci dokazali, da znajo braniti dosežene pravice iz leta 1969 in da so si pridobili nove in naprednejše položaje.

Sedaj stoje pred delavskimi množicami nove naloge, kajti boj se nadaljuje še na številnih drugih sektorjih. V prvi vrsti gre za reforme. Brez reform, bi tudi doseženi sporazum kovinarjev ne imel svojega pravega pomena, prave vrednosti. Toda sedanja vlada, ki ji načeljuje Andreotti in Malagodi, nasprotuje reformam. Zato se mora boj prvenstveno nadaljevati proti njej. Desni center mora pasti!

Deželna konferenca KPI

(Nadaljevanje s 1. strani)

komunistov in drugih demokratičnih sil za spremembo položaja, za napredovanje v določeni smeri: za takojšnje zrušenje rimske vlade desnega centra, za preprečitev desničarskih teženj, za ukinitve protikomunističnih diskriminacij katere koli vrste, za odpravo politične formule deželnega levega centra in, končno, za pristop k reševanju problemov demokracije, za gospodarski in socialni razvoj, za napredovanje na poti evropske varnosti in mednarodnega sodelovanja, za odpravo nasprotujočih si vojaških blokov in za dokončno likvidacijo hladne vojne ter za to, da bo Furlanija-Julijska krajina dejansko središče stikov in sodelovanja med državami in narodi Evrope in sveta.

5. deželna konferenca KPI je to-

rej neposredno povezana s sedanjo politično stvarnostjo v Italiji, v deželi sami in na mednarodnem, predvsem evropskem prizorišču. Prepričani smo, da bo KPI v naši deželi tudi tokrat na višini položaja in nalog, ki stoje pred njo; prepričani smo, da bo konferenca dala pomemben doprinos enotnemu boju delavcev, mladine in žena, tako italijanske kot slovenske narodnosti. Opozorila bo na probleme, ki jih je treba rešiti; pokazala bo smer, ki jo predlagajo komunisti. Pot za dosego vsega tega gre preko najširše enotnosti demokratičnih, protifašističnih in avtonomističnih sil in prav ta pot je nujno potrebna tudi za izhod iz hude krize, ki obstaja v naši deželi in v vsej državi.

MARIO COLLI

Umrli je tovariš Pepi Grizančič

Umrli je tovariš Pepi Grizančič. Ta vest je bridko odjeknila pri vseh, ki smo ga poznali in cenili kot tovariša, kot neuklonljivega borca za pravico in svobodo, kot zavednega Slovenca-partizana, kot komunista.

Vedeli smo, da je hudo bolan, da trpi za posledicami mučenja, za posledicami neozdravljivih ran, zaradi katerih je moral prestati številne operacijske posege; vedeli smo, da je bil silno izčrpan, vendar tega, da nas bo tako hitro zapustil, nihče ni pričakoval.

Življenjska pot tovariša Grizančiča je bila težka. Izšel je iz siromašne delavsko-kmečke družine, ki je imela svojo domačijo na Kolonkovcu. Že kot otrok se je moral oprijeti trdega dela. Prvo zaposlitev je našel v livarni. In prav tam, v krogu zadevni tovarišev, se je ogrel za socialistične ideje, katerim je ostal zvest do konca. Aktivno je deloval v organizacijah delavskega razreda, leta 1942 pa se je pridružil osvobodilnemu gibanju.

Leta 1943 je odšel v partizane. Boril se je v raznih krajih Primorske in v samem Trstu. Leta 1944 so ga ujeli colottijevci, ga mučili in težko ranili med pobegom iz njihovih krempljev.

Težko ranjenega so tovariši skrivaj prepeljali v partizansko bolnišnico, kasneje pa v južno Italijo, kjer je bila baza NOV.

Po končani vojni je iskal zdravje v zdraviliščih v Jugoslaviji.

Več let je bil zaposlen pri Založništvu tržaškega tiska, zadnja leta pa je živel kot upokojenec na Opčinah.

Kljub temu, da je bil invalid, da ga je bolezen neprestano mučila, smo ga srečavali na raznih delavskih in partizanskih manifestacijah in na kulturnih prireditvah. Bil je aktiven član openske sekcije KPI.

Ohranili ga bomo v hvaležnem spominu.

Openska sekcija KPI, Zveza partizanov - ANPI, prosvetno društvo Tabor in uredništvo našega lista izrekajo iskreno sožalje žalujoči soprogi tovariši Ivanki Dolenčevi in vsem sorodnikom

DELO

glasilo KPI za slov. narod. manjšino
Direktor Marija Bernetič
Ureja uredniški odbor
Odgovorni urednik:
Anton Mirko Kapelj
Uredništvo in uprava: Trst, Ul. Capitolina, 3 - telef. 744-046 - 744-047
Dopisništvo v Gorici: Ul. Locchi, 2
Letna naročnina 1.000 lir
Poštni tekoči račun: Tst 11/7000
Tisk: Tiskarna Riva, Trst, Ul. Torrebianca 12.